

திருஞானசம்பந்தரின் திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்கள்

Thirugnanasambandhar's Panchachara Mantra Hymns

க.சுபலா, முனைவர் ம.கீதா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை. அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர்

உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் - 641043.

ஆய்வு நெறியாளர், உதவிப்பேராசிரியர்(SS), தமிழ்த்துறை.

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் - 641043.

K. Subala¹, Dr. M. Geetha²

PhD Research Scholar, Department of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore - 641043.

Email: subalakathirvel@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-1510-7945>

Research Guide, Assistant Professor (SS), Department of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore - 641043

Email: mgeethaphd@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5310-7774>

Abstract:

This article explores the spiritual and theological significance of the sacred five letters mantra, also known as the Panchachara mantra or the five-letter mantra (Na-Ma-Shi-Va-Ya), within the framework of Shaiva Siddhanta. Recognized as both a sound embodiment of divinity and a symbolic representation of Lord Shiva as the Shivalinga, this mantra is revered as the essence of the four Vedas and their ultimate meaning. Central to this study is the contribution of Thirugnanasambandhar, the child saint from Thiruthonipuram. He received divine wisdom from Goddess Umayammai and composed the first three Thirumurais, embedding the divine name—the sacred five letters - within his hymns. The article critically examines the sacred five letters padhigangal of Thirugnanasambandhar through various dimensions, including the mantra's hidden scriptural meanings, its structural significance as five sacred syllables, and its devotional application through the Thiruppanchachara Tirupathigam and the Thirunamachivaya Tirupathigam. Further sections elaborate on the correct method of recitation and the spiritual uses of the mantra in daily practice. By analyzing these aspects, the article aims to highlight the centrality of the sacred five letters in the devotional and philosophical thought of Shaiva Siddhanta. The study concludes by reaffirming the enduring spiritual value of Thirugnanasambandhar's hymns in preserving and promoting Vedic wisdom through the name of Shiva.

Keywords: The sacred five letters mantra - Panchachara mantra - Character - Siddhantham - Virtues.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இறைவனை சிவலிங்க ரூபமாகவே கண்டு, அவனே ஐந்தெழுத்து வடிவமாகிய ஒலிவடிவிலும் உள்ளான் என்பதைத் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் உணர்த்துகின்றது. திருவைந்தெழுத்து நமது உடலில் உள்ளதாகும். இத்திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தினை பஞ்சாட்சர மந்திரம் என்றும் ஐந்தெழுத்து என்றும் அழைப்பர். இம்மந்திரம் வேதங்கள் நான்கிற்கு மையமாகவும் அவற்றின் மெய்ப்பொருளாகவும் விளங்குகின்றது என்பதை சித்தாந்தச் சாத்திரங்கள் மெய்ப்பிக்கின்றது. வேதநெறி தழைத்து இனிது வளர்வதற்காக திருத்தோணிப்புரத்தில் அவதரித்த பரசமயக்கோளரி திருஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதில்

உமையம்மையிடம் பொற்கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் பெற்றவர். முதல் மூன்று திருமுறைகளை அருளிச்செய்த திருஞானசம்பந்தர் இறைவனின் திருநாமமாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினைப் பதிகங்களில் அருளியவர். திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம் மற்றும் திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகங்களின் சிறப்பினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். திருஞானசம்பந்தரின் திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்கள் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை முன்னுரை, திருஞானசம்பந்தரும் திருவைந்தெழுத்தும், மறையும் எழுத்தும், ஐந்தெழுத்து, திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம், திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகம், திருவைந்தெழுத்தினை ஓதும் முறை, திருவைந்தெழுத்தின் பயன் என்னும் துணைத்தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையின் நிறைவாக முடிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: திருவைந்தெழுத்து - பஞ்சாட்சரம் - தன்மை - சாத்திரங்கள் - நன்னெறி.

முன்னுரை:

திருவைந்தெழுத்து நம் உடம்பிலுள்ள உயிரின் மெய்ப்பொருள் ஆகும். இறைவனின் திருநாமமாகவும் மந்திரமாகவும் அவனின் ஒலிவடிவமாகவும் இருப்பது திருவைந்தெழுத்தாகும். திருஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதில் தொடங்கி பதினாறு வயதுவரை எண்ணற்ற பதிகங்களை அருளிச் செய்துள்ளதைத் திருமுறைகளில் காணமுடிகின்றது. அப்பதிகங்களில் பொதுப்பதிகங்களாக விளங்கும் 'திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம் மற்றும் திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்' இவ்விரண்டும் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினையும் நன்னெறிகளையும் வகுத்தளிக்கின்றது. திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினையும் அதனை ஓதுவதால் ஏற்படும் பயனையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

திருஞானசம்பந்தரும் திருவைந்தெழுத்தும்

உமையம்மையிடம் ஞானம் பெற்று, தேவாரம் அருளிச்செய்து இவ்வுலகிற்கு அம்மையப்பராய் விளங்கும் அம்மையப்பரைக் கண்குளிரக் கண்டு களித்தார் திருஞானசம்பந்தர். நாளும் இன்னிசையாலும் நற்றமிழாலும் இறைவனை மனமுருகப் பாடியவர் பல அற்புதத் திருப்பதிகங்களை உலக மக்கள் உய்யும் பொருட்டும் இறைவனது திருவடிப்பேற்றினை அடையும் பொருட்டும் அருளினார். திருவைந்தெழுத்து எனப்படும் 'சிவநம', 'நமசிவய', 'நமசிவாய', 'சிவாய நம' ஆகியவை வேதங்களுக்கும் மந்திரங்களுக்கும் ஆதியாகும் அஞ்செழுத்தினை ஆதி மந்திரம் என்றும் நான்கு வேதங்களுக்கும் உலகப்பொருட்களுக்கும் மெய்ப்பொருள் என்றும் திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்களில் பதிவு செய்துள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகமும் திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகமும் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினையும் அவற்றை ஓதுவதினால் ஏற்படும் பயனையும் முழுமையாக கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

மறையும் எழுத்தும்

சிவபெருமானை வழிபடுவதால் திருவைந்தெழுத்து ஓதுதல் முதன்மையானது என்பதை,

"மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்

சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன

செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்

கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே." (திருஞான.தே - 3.22:2)

என்ற பாடலின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

சைவ சமயத்தினை சார்ந்த செந்நெறிச் செல்வர்கள் நாளும் தவறாது இறைவனின் திருநாமமாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினை மனதுள் கணித்தல் வேண்டும். (கணித்தல் - செபித்தல் ஓதுதல்) என்று பொருள்படுகின்றது. மறை என்பதற்கு மந்திரம் என்றும் பொருள்தருகின்றது திருவைந்தெழுத்து. "மறை - மந்திரம். மந்திரம் இரு வகைப்படும். அவை பொருள்மறை புகழ்மறை என்பன. பொருள்மறை மெய்ப்பொருள் உண்மை விளக்குவது. புகழ்மறை கருதியது கைகூடக் கணிக்கும் கடவுட் புகழாகும். கடவுட் புகழாவது வழிபடுகடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அவன் திருவடியினைப் போற்றிப் பராவுவது. போற்றிப் பரவுவார் கருதியது கை கூட அருளுவது இப்புகழ்மறையேயாம். பொருள்மறை இறை, உயிர், தளை என்னும் முப்பொருள் உண்மை செப்புவது. இம் முப்பொருள்களைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் மூன்று. அவை முறையே 'சியம்' என்பன. திருஐந்தெழுத்துக்களைக் கூறுங்கால் முறையே 'சிவநம்' என்ப, இவையே பொருள் மறை." (திருவைந்தெழுத்து, ப.எண்.1) என்று திருவைந்தெழுத்து கூறுவது உற்றுநோக்கத்தக்கதாகும்.

மறைமொழி குறித்து தொல்காப்பியர்,

"நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப." (தொல்.செய், நூ.179)

என்னும் நூற்பாவின் வழி 'மறையாகிய மந்திரம்' வழக்கில் உள்ளதற்கு இலக்கணம் சான்றுப் பகர்கின்றன.

ஐந்தெழுத்து

ஐந்து எழுத்தின் வடிவமாகியவன் சிவபெருமான். இத்திருவைந்தெழுத்து மூன்று வகையாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. அவை தூல பஞ்சாட்சரம், சூட்சும பஞ்சாட்சரம், அதிசூட்சும பஞ்சாட்சரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவை முறையே 'நமசிவய, சிவாய நம, சிவாய சிவசிவ' என்பதாகும். அஞ்செழுத்து குறித்து சைவ சித்தாந்த அகராதி,

"அஞ்செழுத்து - திரு ஐந்தெழுத்து. எ-டு சிவாய நம, நமச்சிவாய. சைவ சித்தாத்தின் கரு. சி-சிவம்.

வ-அருள். ய-உயிர். ந-மறைப்பாற்றல் ம-மலம்."

(சைவ சித்தாந்த அகராதி, ப.எண்.5)

என்று கூறுவது ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

திருபஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம்

ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிகமான 'துஞ்சலும் துஞ்சல்' பதிகம் தூங்கும் பொழுதும், விழித்திருக்கும் பொழுதும் நம் மனம் கசிந்து இறைவனை உருகி நாள்தோறும் திருவைந்தெழுத்தினை நினைத்து போற்றுதல் வேண்டுமென்கிறார்.இதனை,

"துஞ்சலும் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்

நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்

வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்

றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே." (திருஞான.தே - 3.22:1)

என்ற பாடலின் வழி விளக்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

உடம்பில் பிராணாயாமம் மூலம் உயிர்ப்புச் சக்தியினை ஒடுக்கி ஞான விளக்கம் பெறச்செய்து அறிவைப் பெறும் வாயில்களால் மெய்யறிவினை நாடி இறைவனைப் போற்றுபவர்கள் மக்கள். மக்களுக்கு வரும் துன்பங்களைக் கெடுப்பது திருவைந்தெழுத்தாகும். இக்கருத்தினை,

"ஊனில் உயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்குடர்

ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்

தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்

ஆன கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே." (திருஞான.தே - 3.22:3)

என்னும் பாடலின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சைவ சித்தாந்தச் சாத்திர நூல்களில் திருவைந்தெழுத்தின் முக்கியத்துவத்தினை சாத்திர நூல்கள் அனைத்திலும் உரை செய்துள்ளமையக் காணமுடிகின்றது. சிவஞானபோதம் திருவைந்தெழுத்தினை 'விதி' என்று குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

"தண்ணிழலாம் பதி விதி எண்ணும் அஞ்செழுத்தே. "

(சிவஞானபோதம். சூத்.9)

என்ற சூத்திர தொடரின் வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. சிவனும் சக்தியும் இவ்வுலகிற்கு அம்மையப்பராய் விளங்குகின்றார்கள் என்பதனை பதிகங்களிலும் அருளாளர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். 'அஞ்செழுத்துமே அம்மையப்பர் தமைக்காட்டும்' என்ற நிலையில் 'சிவாயநம' என்பது ஆதிமந்திரம் என்று பொருள்படுகின்றது.

திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர் நம்பாண்டார் நம்பியின் திருமகளை பெற்றோர்கள் மற்றும் உற்றார்களின் வாக்கிற்கிணங்கி மணம்புரிய இசைந்தார். நம்பாண்டார் நம்பியின் மகளான 'சொக்கியார் என்கின்ற தோத்திர பூர்ணாம்பிகையை' திருநல்லூர்ப்பெருமணத்தில் திருமணம் செய்து கொள்ள வருகைப் புரிந்தார். அப்பொழுது அவ்வூர் மக்களும் சிவனடியார்களும் நாயன்மார்களும் திருமணத்தினைக் காணவந்தனர். திருமணத்திற்கு வந்திருந்த அனைவரும் கேட்கும் பொருட்டு நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தினைத் திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்தார். இவ்வுலகில் வாழும் யாராக இருந்தாலும் இறைவனை உள்ளன்பு கொண்டு மனம்கசிந்து ஓதுபவர்களை நன்னெறிக்கு கூட்டுவிப்பது அவனின் திருநாமமே ஆகும் என்பதனை,

"காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி

ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது

வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது

நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. "

(திருஞான.தே - 3.49:1)

என்ற பாடலின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், இறைவனானவன் நான்கு வேதங்களுக்கும் தலைவனாக விளங்குபவன் என்றும் அவனின் திருநாமம் நமச்சிவாயவே என்பதையும் இப்பாடலின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

தேவார திருமுறை வைப்பில் நடுவில் விளங்குவது திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் திருமுறையாகும். அவை நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகளாகும். அவற்றுள், நடுவனாக விளங்கும் ஐந்தாம் திருமுறையின் நடுவனாக விளங்குவது திருக்குறுந்தொகை ஆகும். அத்திருக்குறுந்தொகை மொத்தம் நூறு பதிகங்களைக் கொண்டது. அவற்றுள் நடுப்பதிகமாக விளங்கும் திருப்பாலைத்துறைப் பதிகத்தில் மையமாக அமைந்த ஆறாம் பதிகத்தின் மத்தியில் 'சிவாய' என்ற சொல்லாட்சி இடம்பெற்றுள்ளது. இது முழுவதும் திருவருளினால் அமையப்பெற்றது ஆகும். இதனை,

"விண்ணி னார்பணிந் தேத்த வியப்புறும்

மண்ணி னார்மற வாதுசி வாயவென்

றெண்ணி னார்க்கிட மாஎழில் வானகம்

பண்ணி னாரவர் பாலைத் துறையரே."

(திருநாவு.தே - 5.51:6)

என்ற பதிகத்தின் வழி அனைத்திற்கும் நடுவனாக அமைவது திருவைந்துதெழுத்து என்பது ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

சிவபெருமானின் திருவடிப்பேற்றினைப் பெறும் அடியவர்கள் திருவைந்துதெழுத்தினை நாளும் தவறாத உச்சரித்தலின் இனிமையினை,

"நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்

வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது

செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்

நம்பன் நாமம் நமச்சி வாயவே"

(திருஞான.தே - 3.49:2)

என்ற பாடலில் செம்பொன்திலகம் போன்று விளங்கும் சிவபெருமானின் திருநாமத்தினை விளக்கிக் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

திருவைந்துதெழுத்தினை ஓதும்முறை

திருவைந்துதெழுத்தினை உரை, மந்தம், மானதம் என்று மூன்று வகையால் ஓதமுடியும் என்கின்றது சைவ சித்தாந்தச் சாத்திரங்கள். இவை முறையே மலர் தூவியும், உருத்திராக்கம் கொண்டு கணித்தும், காலக்கணக்கீட்டாலும் அவற்றை மூச்சோட்டத்தோடுக் கூட்டியும் ஓதலாம். இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதனங்கள் இவை மூன்று என்று சைவ சித்தாந்த அகராதி குறிப்பிடுவதை,

"சைவச் சாதனங்கள் - இவை மூன்று; திருநீறு, உருத்திராக்கம், அஞ்செழுத்து".

(சைவ சித்தாந்த அகராதி ப.எண்.134)

விளக்கம் தருவது திருமுறைப்பதிகங்களுக்குச் சான்றுப் பகிர்வதாக அமைகின்றன.

திருவைந்தெழுத்தின் பயன்

திருவைந்தெழுத்தினை நன்முறையில் ஓதுபவர்களுக்கு இறைவனான சிவபெருமானின் திருவடியை அடைவதற்குரிய நெறியினை இவை வகுத்தளிக்கின்றது. இது முக்தியை அளிக்கவல்லது என்ற திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார். அனைவருக்கும் நன்மைப் பயக்கும் திறன் வாய்ந்ததாகவும், கொலை, நற்குணம் இன்மை, நல்லொழுக்கம் இல்லாதவராக இருப்பினும் இறைவனின் திருநாமத்தினைப் பூர்வ புண்ணியத்தினால் உச்சரிப்பவர்களைக் கூட சிவபெருமான் ஆட்கொள்வான் என்பதைப் பதிகங்களில் திருஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளமை கூர்ந்துநோக்கத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

உயிர்கள் இறைவனை அடைவதற்குத் தடையாக நிற்கும் பாசத்தளைகளை விடுத்து வீடுபேற்றினையும் இறைவனின் திருவடிப்பேற்றினையும் அடையமுற்படுகின்றது. திருவைந்தெழுத்தினை நாடோறும் மனமுருகி உள்ளன்பு கொண்டு ஓதினால் கூற்றுவனுக்கு அஞ்சாமல் இறைவனை அடையலாம். திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தினால் அங்குள்ள அனைவரும் இறைவனின் சோதியில் ஆட்கொள்ளப்பட்டனர். அதனைப் போலவே நான்கு வேதங்களுக்கும் மெய்ப்பொருளாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினை நயம்பட ஓதவல்லவர்கள் எவராக இருப்பினும் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்படுவான் என்பதை உணர்ந்து இறைவனின் திருநாமமான திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்களை அனைவரும் ஓதிப் பயன்பெறுவோமாக.

துணைநூற்பட்டியல்:

1. பன்னிரு திருமுறைகள் (முழுவதும்), தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609001, முதற் பதிப்பு - 2023.
2. ச. திருஞானசம்பந்தம் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் (மூலமும் உரையும்), கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு - 613 204, முதற்பதிப்பு - 2020.
3. அ.கி.மூர்த்தி சைவ சித்தாந்த அகராதி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை 600 018, பதிப்பாண்டு - 1998, 2020.
4. காஞ்சி நாகலிங்க முதலியார் (உ.ஆ) மெய்கண்ட சாத்திரம் மூலமும் உரையும் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், மயிலாடுதுறை - 609 803, முதற் பதிப்பு - 1897.
5. திரு. ப. இராமநாத பிள்ளை திருவைந்தெழுத்து (சிவயநம்), திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 600 001, முதற்பதிப்பு.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).